

STAR

Ahmet KEKEÇ

Sarı yeleşe bakıp darbeye aşermek!

Bu satırları, **2013 Eylül**'ünde rezillik bekleyen (yani yeni bir Gezi kalkışmasına aşeren) '**erazil**' taifesi için yazmışım. Şöyle demişim:

Eylül'de yeni bir Gezi bekleniyormuş...

Ne yani, şimdi siz Eylül'de devrim mi yapacaksınız? Mülaaneciler sağdan vuracak, "**ulusalcı sol**" soldan vuracak, **Halk TV** kışkırtıcı yayınlarıyla ortam kızıştıracak, **Meltem Ünal**

Erzen hanımefendi Gezi alanına otobüs seferleri düzenleyecek, **Kemal Kılıçdaroğlu** "**çocukların gözlerinden öpecek**", binlerce kamu aracı tahrip edilecek, kaldırım taşları sökülecek, pisipisine birkaç genç ölecek ve "**devrim aşamasına**" gelinecek... Öyle mi?

Ece Temelkuran tekrar o coşkuyu yakalar mı? "**Devrim bu Banu... İçimden devrim demek geçiyor**" diye canlı yayında coştukça coşar mı?

Banu Güven, "**Devrim, evet... Benim de içimden devrim demek geçiyor**

Ece!" diye bu coşkuya coşku katar mı?

Özgür Mumcu kardeşimiz, "**böyle devam ederse**" birkaç belediye otobüsünün daha yakılacağı müjdesini verir mi?

Can Dündar telefonla yayına bağlanıp, "**Oğlum kayıp... Oğlumu bulamıyorum**" diye ortam kızıştırır mı? Polisin katliam hazırlığı yaptığını, çocukların annelerinin kucağından zorla alınıp götürüldüğünü söyler mi? "**Tiksindirici**" yalanlarına devam eder mi? Büyük holdinglerimiz, durumdan vazife çıkarıp devrimcilere iâşe yardımında bulunur mu?

Cem Boyner, "**Çapulcuyum çapulcu**" pankartı önünde poz verip objektiflere sırtır mı?

Devrimci çiçek çocuklar "**Devrimciler burada, makarnacılar nerede?**" sloganlarını çığırır mı, ezan okunduğunda ıslıkla mukabelede bulunur mu?

Ertuğrul Özkök, "**Bazı darbeler demokrasi getirir!**" öğüdünde bulunur mu?

Mehmet Yakup Yılmaz, 10801'inci "**Hükümet başarısız, Erdoğan diktatör**" yazısını yazar mı?

Hasan Cemal, "**Mursi'm sana söylüyorum, Erdoğan'im sen anla**" uyarınca, 870'inci kez "**Mursi'nin hatalarını**" sıralar mı? Erdoğan'ın sonunun geldiğini söyleyerek, **Bernard Henri Levy** adlı terbiyesiz kolpacıya sütunlarını açar mı? Bekliyoruz...

Bekledik ama yeni bir Gezi olmadı.

Köşe Yazıları – 11/12/2018

Daha iyisi (!) geldi.

Hoca efendilerinin “**teknik nakavt**” dediği, “**yolsuzluk**” susturuculu **17 /25 Aralık** girişimi geldi.

Bu da sonuç vermeyince, 15 Temmuz’da NATO destekli **mülaaneci kalkışması** geldi. Şimdi Fransa’ya bakıp umutlanıyorlar.

Olabilir mi?

Bir “**sarı yelek**” kalkışmasıyla bu iş tamama erdirilebilir mi?

Geçenlerde, muhterem bir eski “**basın patronu**”, alışveriş sitesinde “**indirimli sarı yelek satışlarına**” başladı. Bugüne kadar 25 liraya okuttuğu yeleklerin fiyatını, “**umumi talep**” üzerine 4.5 liraya düşürdü. Deşifre olduğunu anlayınca da, “**Sitemizde bu ürünün satışı yapılmamaktadır**” diye bir not düştü ve “**ürünü**” (!) satıştan kaldırdı. Bunu niye yaptı?

Burada iki soru öne çıkıyor:

Bir: 25 liradan 4.5 liraya inmek (sarı yelekler ithal yoluyla ülkemize geliyor ve alıverişte dolar kullanılıyor) büyük bir zararı göğüslemeyi gerektirdiğine göre, basın patronu niçin bu zararı göze aldı?

İki: Ortada bir zarar-ziyan yoksa, yani indirimli satıştan da kâr elde edilebiliyorsa, basın patronu niçin 4.5 liralık tapon yelekleri 25 liradan okutup yıllarca bizi kazıkladı? Bu soruların muhatabı, savcılık ve rekabet kuruludur.

Savcılık, “**göze alınan büyük zarar**”ın arkasında nasıl bir hazırlık bulunduğu, rekabet kurulu da, “**zararına satış**”la halkın nasıl kazıklandığına bakmak zorundadır. Kötü haberi (!) sona sakladım:

Sarı yelek kalkışmasına bakıp yeni bir rezilliğe aşerenlerin beklediği devrim “**tersinden**” gerçekleşti. Sessiz, nümayişsiz, gösterişsiz ve statüko artıklarını kökünden söküp atan bir devrimdi bu.

İrfan boyutu da olan bir devrim...

Bu devrimi, “**makarnacı ve kömürcü**” diye aşağılanan kara kalabalıklar gerçekleştirdi!

STAR **Mustafa KARTOĞLU**

Siyaset üretemeyen aday da üretemiyor

Yerel seçim gündeminde ‘adaylar’ süreci yavaş yavaş tamamlanıyor.

AK Parti ve MHP arasındaki *‘ittifak yapılacak yerler’* e ilişkin görüşme bugün 16:00’da Cumhurbaşkanı ve AK Parti Genel Başkanı **Recep Tayyip Erdoğan** ile MHP Genel Başkanı **Devlet Bahçeli** arasında yapılacak.

AK Parti’nin henüz aday açıklamadığı Adana, Mersin, Manisa, Osmaniye, Muğla ve Aydın ile İstanbul ve Ankara başta olmak üzere bazı

Köşe Yazıları – 11/12/2018

illerin önemli ilçeleri de iki parti arasında konuşuluyor.

Ayrıca iki partinin de aday gösterdiği Balıkesir, Isparta, Yozgat, Afyon ve Iğdır gibi önemli iller de gündeme gelebilir.

Zira örneğin Iğdır'da AK Parti ve MHP'nin yarışması halinde HDP avantaj sağlayabilir.

Yerel seçimdeki ittifak, iki parti arasında oluşturulan 'Cumhur İttifakı'na dayanıyor. Bu 'üst bağ' ve iki partinin siyaset üretme tarzı çalışmaları kolaylaştırıyor. Muhalefet kanadında ise ittifak sürecinin sancısı halen dinmiş değil.

Haklarını teslim etmek gerekir, CHP ve HDP arasındaki 'ittifak' süreci olabildiğince 'sessiz' yürütülüyor. Görünürde olan sadece CHP ile İyi Parti (İP) arasındaki pazarlıkların sancıları...

İP, CHP'den önce Ankara, Antalya ve Mersin'i istedi. Ancak CHP -doğal olarak- kabul etmedi. İP şimdi Mersin ve Isparta'da ısrarcı.

İki partinin Ankara'da ortak adayı olması beklenen **Mansur Yavaş**, dün gece Twitter'dan "Bu saat itibari ile ittifak görüşmeleri henüz sonuçlanmamıştır" duyurusunu yaptı. CHP'liler, İP'nin 'boyundan büyük taleplerde bulunduğu' görüşünde. CHP'liler, "Yavaş, 2014 seçiminden sonra CHP rozetini çıkardı, bugün de takmak istemiyor. CHP'li bir adayla

zaten İP'ye giden oylarımızı geri alırız" diyorlar.

İP'de bir kanat "Bu kadar yüksekte el açarsak elimiz boş kalabilir" endişesini paylaşıyor.

CHP'deki 'iç sancı' sadece Ankara ile sınırlı değil; İstanbul ve İzmir'de de adaylık için isimler netleştikçe muhalif sesler yükseliyor. İstanbul'da Genel Başkan **Kemal Kılıçdaroğlu**'nun Beylikdüzü Belediye Başkanı **Ekrem İmamoğlu**'ndan yana tavır koyduğu biliniyor.

Ancak bu karar hem adaylık niyetini saklamayan **Gürsel Tekin**, hem de İl Başkanı **Canan Kaftancıoğlu** cephesinde farklı nedenlerle tepki yaratmış. Tekin, İstanbul İl Başkanlığı ve Genel Başkan Yardımcılığı yapmış bir isim.

TBMM kulisindeki son karşılaşmamızda "İstanbul adaylığı için 4 yıldır çalıştığımı" söylemişti. Bu 4 yılın boşa gitmesi kolay hazmedilir görünmüyor.

Kaftancıoğlu'nun da İmamoğlu'nu 'sağcı' bulduğu için tavır koyduğu, bu nedenle İmamoğlu'nun 39 ilçe başkanıyla yaptığı iki toplantıya katılmadığı konuşuluyor.

İzmir'de ise ismi öne çıkan Seferihisar Belediye Başkanı **Tunç Soyer**. CHP İzmir Milletvekili **Tuncay Özkan** da istekli. Ancak aday olmayacağını açıklayan Büyükşehir

Köşe Yazıları – 11/12/2018

Belediye Başkanı **Aziz Kocaoğlu**'nun bu iki isme yönelik tepkisi partiyi düşündürüyor. Zira CHP tabanında ciddi bir karşılığı olan Kocaoğlu, “*Bu iki isimden biri aday olursa partiyle ilişkimi keserim*” dediğine yönelik haberleri yalanlamadı.

Kılıçdaroğlu da, parti içinde bir tartışma yaşamaktansa yeni bir isimi ileri sürdü: İzmir Milletvekili **Selin Sayek Böke**.

CHP’de Genel Başkan Yardımcılığı ve Parti Sözcülüğü de yapan Böke, bu görevlerden istifa ettikten sonra son kurultayda ‘sol’ kanadın lideri olarak öne çıkmıştı.

Aday çıkarma sancısı esasen bir partinin siyaset yapma tarzıyla doğrudan ilgili.

Kocaoğlu, yeniden aday olmayacağını açıklarken, “*Bu partinin politika üretecek bir mutfağı yok*” demişti.

Politika üretemeyen bir partinin aday üretmekte sorun yaşaması şaşırtıcı değil.

STAR

Sevil NURİYEVA İSMAYILOV

ABD - İsrail İttifakı ve geri kalan dünya

Amerika - İsrail ittifakından, durmadan bahsediyorum. Bazılarına göre, İsrail tek başına bir şey ifade edemez. Lakin anlaşılacak şey şu ki; İsrail artık **küresel sistemde önemli bir aktördür**. Zamanında

Britanya’nın, şimdi ise ABD’nin **bölgedeki ortağı** kılıfı ile meydana çıktı. Lakin İsrail için gücün kimde olduğu önemli değildir. O sadece gücü yönlendirmede başarılıdır.

Ortadoğu’da **kukla yönetimlerle idare edilmek istenen ülkeler** sayesinde, esasında İsrail’i bölgesel güce dönüştürme gayesinin olduğu açıktır.

Bu durumda; **Rusya** ve çevresi, **İran** ve çevresi, **Türkiye** ve çevresinin **kuşatılması sürecinin nedenlerini** daha net görüyoruz. İsrail’in bu kadar aceleci davranışlarının arkasında neden, **Trump’ın sonu gelmeden** hedeflere ulaşmaktır. Zira Trump’ın başkanlığı uzun süre giderse, İsrail’in toprak genişletme hamlesi ve Akdeniz’deki hâkimiyeti pekişecektir. Rusya’nın Karadeniz’den kuşatılması, Türkiye’nin Akdeniz’de ablukaya alınması, İran’da rejim değişimi hedefi, esasında bir kaç niyet taşımaktadır.

Avrupa’nın bu duruma sessiz kalmayacağını, İran ambargolarına tepki, Rusya’ya yönelik kısıtlamalara pek fazla tahammül göstermemekle ifade etmekte. Bu durumda “**Batı**” dediğimiz anlayışın tanımını değiştirmekte!

İkinci Dünya Savaşı’nı ve ortaya çıkma nedenlerini kesinlikle göz ardı edemeyiz. Bu gün olaylara baktığımızda, **yarım kalan hesabın kapanması** kanlı olacaktır. Karadeniz’e Amerikan gemileri gelirse,

Köşe Yazıları – 11/12/2018

Ermenistan’da anti Rusya siyaseti başkaldırırsa, Pasifik’te gerilim had sayfaya çıkarsa, İran’da ayaklanmalar kalıcı hal alırsa, işte o zaman **tablonun rengi ve yaptırımların gayesini** net göreceğiz. Amerikan yönetiminin ortağı, İsrail ve terör örgütleri olduğunu artık bilmeyen kalmadı. İşin tuhaf tarafı, Trump ve ekibi bunu gizlemiyor.

Arap coğrafyası ve Müslümanların kutsal topraklarının geleceği, bu zihniyetle devam ederse “ **ciddi tehdit altındadır**” demektir. İşte bu nedenle, Türkiye’nin çok ama çok ihtiyatlı olması lazım. Türkiye hırpalanırsa, İslam coğrafyasında **gidişata dur** diyecek kimsenin kalmadığını biliyoruz. Türkiye’nin kültür coğrafyasının diğer tarafı olan Türk dünyasında da, **İsrail - Amerika ittifakı hiç durmuyor!** İslam karşıtı seslerin çıkartılması dâhil, tüm seslere ve ses çıkartanlara dikkat edilmeli ve oyunun çapı idrak edilmelidir.

HÜRRİYET

Abdulkadir SELVİ

Siyasette çarşı karıştı

BÜTÇE görüşmelerini izlemek üzere Meclis’teydik.

Meclis Başkanı Binali Yıldırım saat 13.00’te gongu vurdu, bütçe görüşmelerini başlattı. Başkanlık sisteminin bütçesine ilgi iyiydi. Hükümet sıralarında Cumhurbaşkanı

Yardımcısı Fuat Oktay ve Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrakvardı. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile MHP Lideri Devlet Bahçeli ön sıralarda yerlerini almışlardı. Meclis Genel Kurulu’nda bütçe görüşülüyor ama kulislerde belediye başkan adayları ve yerel seçimler konuşuluyordu. Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak bütçeyi sunmak üzere kürsüye çıktı. “Bütçenin en önemli özelliği tasarruf bütçesi olmasıdır” dedi. “Mali disiplin ekonominin temel çıpasıdır” diye konuştu. Berat Albayrak, doların 7.2’ye fırladığı gerçeğini görmezden gelmedi. “Başka dönemlerde birkaç yılda atlatılabilecek ekonomik saldırıları birkaç ayda atlattık” dedi. Üçüncü çeyrekteki 1.6’lık büyümeye değindi. “Resesyon ve stagflasyon” yorumlarına cevap verdi. “Türkiye stagflasyona girdi, Türkiye küçülecek, resesyona girdi gibi birçok şeyler duyduk. Türkiye, küresel ekonomideki bu denli sert süreçlere rağmen, tarihinin en büyük kur saldırısını yaşamasına rağmen, o saldırıyı yaşadığı dönemde dahi bir önceki çeyrekteki 11.1’lik baz etkisine rağmen büyümüştür” diye konuştu. Berat Albayrak konuşurken AK Parti milletvekilleri pürdikkat dinliyorlardı. Muhalefetten de bir sataşma olmadı. Türkiye 1995’te ve 2001’de ağır ekonomik krizler yaşadı, 2008’de kriz teğet geçti. Trump’ın Türkiye’yi hedef almasıyla 13

Ağustos'ta dolar 7.2'ye kadar çıktı. Türkiye, geçen krizlerde dibe vurduktan sonra 'V' gibi hızlı çıkış yaptı. Bu kez yine 'V' gibi çıkış yapacak mı, yoksa bir süre daha devam edip 'U' gibi bir çıkış trendine mi girecek, yoksa 'L' gibi yatay olarak mı devam edecek? Bütün mesele bu. Bunun için yapısal düzenlemeler yapılıp ekonomide güven ortamının temin edilmesi gerekiyor.

BAHÇELİ'NİN AÇIKLAMASI

Meclis'te ilginç görüntüler vardı. Bütçe görüşmelerine yemek arası verildiği sırada Devlet Bahçeli kulise doğru ilerlerken Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak yerinden kalktı, saygıyla selamlaştılar. Bahçeli kulise çıktı. Meclis muhabirleri etrafını çevirdi. Binali Yıldırım'ın belediye başkan adaylığını sordular. Bahçeli açık çek verdi. "Binali Yıldırım aday olursa başımızın üstünde yeri var" dedi. Seçimler sonuçlanıncaya kadar Meclis Başkanlığı'ndan istifa etmesine gerek olmadığını söyledi. Meclis Başkanlığı'ndan istifa konusunda tereddütler yaşayan Binali Bey, bakalım Bahçeli'nin açıklamasından sonra kararını gözden geçirecek mi?

KILIÇDAROĞLU-AKŞENER GÖRÜŞMESİ

Kulislerde ise CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu bekleniyordu. Kılıçdaroğlu, bütçe üzerine konuşan tek liderdi. Meclis muhabirleri Kılıçdaroğlu'na İYİ Parti Genel Başkanı Meral Akşener'le görüşmesine ilişkin

soru sormak için

bekliyorlardı. Kılıçdaroğlu ile Akşener cumartesi günü saat 19.30'da Çankaya'da bir büroda görüşmüşler. Ama bir sonuca varmışlar mı? Hayır. Bir kez daha görüşecekler. Çünkü tam olarak bir anlaşmaya varamamışlar. Dilerim seçimler bitmeden bir anlaşmaya varırlar! Çünkü Erdoğan ile Bahçeli bugün görüşüp işi bitiriyorlar.

ABDULLAH GÜL: SEÇİMLERİ KONUŞMADIK

11. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Saadet Partisi Genel Başkanı Temel Karamollaoğlu ve CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile görüşmesini doğrulayan yazılı bir açıklama yaptı. Karamollaoğlu ile 1 Ekim, Kılıçdaroğlu ile 11 Kasım tarihinde görüştüğünü ifade etti. Gül, "Bu ziyaretlerde Türkiye ve dünya meseleleri genel çerçevede konuşulmuş ve herhangi bir şekilde günlük parti meseleleri ve seçimler söz konusu olmamıştır" dedi.

Temel Karamollaoğlu, "24 Haziran seçim sonuçlarını değerlendirdik" demişti. Kılıçdaroğlu ise dış politika ve ekonomiyi konuştuklarını ifade etmişti. Bu açıklamalara rağmen Türkiye'deki seçimleri konuşup konuşmadıklarından emin değilim ama ben asıl Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "Kibir ve büyülenme bataklığına düşen, erişilemeyen kişi durumuna gelen, gözü şahsi çıkarından

başka bir şey görmeyen kimsenin AK Parti çatısı altında yeri yoktur” açıklamasının adresini merak ediyorum.

SABAH

Salih TUNA

Büyük kandırmacaya son veren kim?

Genelkurmay İstihbarat Dairesi eski başkanı İsmail Hakkı Pekin, **Fetullah Gülen'in 1959'da Özel Harp Dairesi için görevlendirildiğini** açıkladı.

Dikkat isterim: Yıl **1959**.

Artık her şey tevil kaldırmayacak derecede ortaya çıktı.

Pekin Paşa'mız da maşallah, **İstihbarat Dairesi Başkanı** olduğu dönemde değil, emekli olduktan sonra da değil...

Bugün yapıyor bu açıklamayı. Neyse.

12 Eylül 1980 Evren darbesinden sonra tutuklanan Fetullah'ın nasıl serbest bırakıldığını da **Milliyet**

gazetesinden Tunca Bengin'e şöyle anlatıyor: "**Fetullah Gülen'i bıraktırmak için önce Deniz Kuvvetleri Komutanı arıyor, sonra Kara Kuvvetleri Komutanı telefon ediyor. En son Kenan Paşa'nın telefonundan sonra serbest bırakılıyor...**"

Sizin anlayacağınız, TSK, Fetullah'ın "**topyekûn**" arkasındaydı.

28 Şubat sürecinde de bu halkın mana ikliminin "**topyekûn**" karşısında.

Hep söylüyorum:

Şayet ezanlardan başörtüsüne kadar dönemin medyasının manşetlere çektiği şekilde halkımızın inanç değerlerine "**Topyekûn Savaş**" açılmasaydı, halka rağmen hiçbir güç Türk ordusuna "**kumpas**" kurmaya cesaret edemez, Genelkurmay Başkanı Org. İlker Başbuğ'a "**kelepçe**" vuramazdı.

Natotürkçüler ve **FETÖ** sahnenin önünde kavga ediyormuş gibi görünse de nihayetinde aynı "patronun" hizmetindeydiler.

12 Eylül Kenan Evren darbesini, "**bizim çocuklar başardı**" sevinciyle karşılayan patronla...

28 Şubat postmodern darbe kararını veren aynı patrondu.

Bernard Lewis, Paul Wolfowitz, Richard Perle'ün de hazır bulunduğu Washington'daki toplantıda, "Doğrudan askerî bir darbe olmadan bu hükümet gitmeli" ifadesiyle Erbakan hükümetinin kalemi kırılmıştı.

1959'da "hizmete" alınan Fetullah'ın önü böyle açılmıştı.

Öcalan teslim edilip Fetullah Pensilvanya'ya alındıktan sonra da Fetullah ve örgütünün dışındaki tüm dini oluşumlar ya kumpasla yok edildi ya da ötekileştirildi.

Fetullah'ı CIA'ya Enver

Altaylı tanıştırmıştı. Enver Altaylı'nın MİT

kariyeri de Ruzi Nazar'la başlamıştı.

Ruzi Nazar da ABD'nin Ankara Büyükelçiliği'nde görevli bir CIA ajanıydı. MİT Müsteşarı Korgeneral **Fuat Doğu** şöyle demişti: "Ben MİT müsteşarlığı yapmadım, CIA'nın şube müdürlüğünü yaptım. Bir CIA yetkilisi gelse, beni Sinop'a götür dese onu oraya götürmekle memurum..."

Bu bilgileri şunun için hatırlatıyorum: Natotürkçüler ve FETÖ'nün sahne önünde kavga ediyormuş gibi yapması büyük kandırmacadır.

Bu kandırmacaya son veren de **Erdoğan**'dır. Bu aziz vatanın hile ve takiye ile tüm kalelerini zapt eden gladyoyu, yani FETÖ'yü "inlerine girip" devletten söküp atmıştır.

Bunun karşılığında da "topyekûn saldırıya" uğramıştır.

Mesela, MİT TIR'ları kumpası, MİT'i CIA'nın "hizmetçisi" olmaktan kurtarmasının bir nevi intikam operasyonudur.

Hülasa, Cumhuriyet'i kuran Gazi Paşa, kurtaran da Erdoğan'dır.

SABAH

Okan MÜDERRİSOĞLU

Bütçe müzakereleri üzerinden siyasi öngörüler...

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin, ilk bütçesi dün Genel Kurul'da görüşülürken Meclis'te idik.

Önceki dönemin bütçe müzakere performansı ile yeni dönemi karşılaştırma, milletvekillerinin gündem önceliklerini yerinde müşahede etme fırsatı bulduk.

1- Yasama ile yürütme arasında net çizgiler çeken Cumhurbaşkanlığı Hükümet Modeli'nde, geçiş sürecine özgü uyum sorunları henüz aşılmış değil.

2- İktidar tarafında da muhalefet tarafında da kulislere, "**ittifak ilişkisinin**" getirisi ve götürüsüne ilişkin yorumlar hâkimdi.

3- Milletvekilleri, salonu doldurmuştu ama Genel Kurul uğultudan geçilmiyordu. Bütçe üzerine konuşan muhalefet partilerinin temsilcileri, zaman zaman AK Parti sıralarını zaman zaman gıyabında Hükümet'i hedef alıyor ama tam olarak nereye hitap ettiklerini bilemez gibi boşluğa sesleniyor izlenimi de veriyorlardı.

Malum, bütçeler birtakım sayılardan ziyade toplumsal konuların, iç ve dış politika meselelerinin de bolca konuşulduğu, yer yer polemik ortamlarıdır.

Karşılıklı laf yarıştırmaya kısmı ayıklanıp, ekonomiye odaklanıldığında Hazine ve Maliye Bakanı **Berat Albayrak**'ın, bütçe sunuşundaki kritik tespitlere değinmekte fayda var.

Albayrak, herhangi bir ekonominin birkaç yılda atlabileceği ekonomik saldırıları, Türkiye'nin üç dört ay içinde bertaraf ettiğini vurguladı ve şu hususların altını

çizdi:

* 2019 Bütçesi, Yeni Ekonomi Programı'ndaki dengelenme sürecinin temel destekleyicisi olacaktır.

* Bütçenin, en önemli özelliklerinden biri tasarruf bütçesi olmasıdır.

* Türkiye, küresel ekonomideki sert süreçlere, tarihinin en büyük kur saldırısına rağmen büyümüştür.

"Türkiye küçülecek, Türkiye resesyona girdi" sözleri yanıtını almıştır.

* Küresel eko-sistemin paradigmalarının değiştiği bu dönemde Türkiye, siyasetten ekonomiye, üretimden tüketim alışkanlarına kadar her şeyi güncellemek durumundadır.

Ve bence en önemli vurgu... "Gezi, 17-25 Aralık komplosu, çözüm sürecini bitiren saldırılar, sınırlarımızın hemen dibinde kurulmak istenen terör devleti, Ortadoğu'da huzuru boğsun diye üretilen DEAŞ, FETÖ'nün ihanet girişimleri ve 15 Temmuz.

Tüm bunlarla mücadele ederken milletin özgürlüğünü ve demokrasiyi kurtarmaya çalıştık.

Ekonomimizi güçlü kılmak ve yaşanan süreçlerden etkilenmeden çıkması için uğraştık!"

İşte tam da yukarıdaki bu kronolojik özettir ki 31 Mart 2019 seçimlerinde, seçmenin eşsiz sağduyusunu tezahür ettirecek

ve 2023'e uzanan yeni bir fırsat penceresinin açılmasınağlayacaktır!

YENİŞAFAK
Hasan ÖZTÜRK

**Ahval ya da iyi ile kötü,
güzel ile çirkin iç içe**

Bugün sizlerle son dönemde kafamda deli sorular olarak uçuşan meseleleri paylaşmak istiyorum. Küçük küçük notlarım var.

Durumumuz şudur:

* Pusuda bekleyen “sinsiler” 31 Mart 2019’dan sonra parti kuracakmış. Ama bu tek bir parti değilmiş. 2 parti yoldaymış.

*** Biri bir yerde, “ben buradayım gelsinler” diye bekliyormuş. Diğer bir başka yerde başkalarıyla birlikte çoktan harekete geçmişmiş.**

* Kılıçdaroğlu ile 3.5 saat konuşan 11’nci Cumhurbaşkanımız Abdullah Gül, o konuşmanın içeriğiyle ilgili bize bir şey söylemezse 31 Mart 2019’dan sonra kurulacak partiyle ilgili ne konuştunuz diye sorma hakkımız yok mudur acaba?

* Ak Parti Genel Başkanı olarak Sayın Erdoğan hançeresini yırtarcasına uyarıyor, “Kibir abidelerinin partimizde yeri yok” diyerek. Ancak, kibir abideleri bu cümleyi liderlerinden

Köşe Yazıları – 11/12/2018

her duyduklarında sağlarına sollarına bakıyorlar hatta arkalarına bakıyorlar, hiç üzerlerine alınmıyorlar. Salına salına ortalıkta dolanıp duruyorlar. Durumun ya ciddiyetinin farkında değiller ya da kafalarını kuma gömerek saklanacaklarını sanıyorlar. Oysa ayan beyan ortadalar.

* FETÖ ile mücadelede “poker suratlılar” tarafından “itiraf” adı altında “iftira” süreci bu kez “Üst yargı üyeleri”ne uzanmış durumda. Yargıtay Başkanı Sayın Cirit, “Bildiğimiz arkadaşlarımıza algı operasyonları çekiyorlar” diye isyan ediyor. FETÖ, 31 Mart yerel seçimleri öncesi yeniden algı faaliyetini artırdı. Ve bence kısmen başarılı da oluyor.

* Türkiye Cumhuriyeti’nin uluslararası arenada son dönemde saygınlığı muazzam derecede arttı. Saygınlığının artmasında Cemal Kaşıkçı cinayetiyle ilgili süreci yönetme biçimi birincil etkilidir.

*** Milli İstihbarat Teşkilatı’nın (MİT) toplandığı delil ve argümanlar, Cumhurbaşkanlığı İletişim Koordinatörlüğü’nün geliştirdiği muazzam iletişim usulleri devletin itibarını uluslararası arenada en üst seviyeye yükseltmiştir.**

* Cemal Kaşıkçı cinayeti üzerinden rol çalan özellikle Mısırlı Arapların bir bölümü, Türkiye’nin dış politikasını doğrudan

etkilemek için her türlü numarayı çekti.

“Geçici koruma” statüsüyle Türkiye’ye sığınan ancak sığınmacıdan daha çok operasyonel faaliyetlerde bulunan bu yapılar, ellerindeki muazzam servetleriyle Türkiye’deki bazı mahfilleri, sivil toplum örgütlerini ve gazetecileri kendi çıkarları için kullanıyor.

* Başta İstanbul olmak üzere Türkiye’nin sosyolojisini değiştiren “sığınmacılar” meselesi önümüzdeki yerel seçimlerde muhalefetin istismar alanlarından biridir. Ancak Suriyeliler, Mısırlılar ve diğer Arapların sığınmacı statüsünün dışında “ev sahibi” gibi davranışları yakın gelecekte büyük sorunlar yumağı olarak karşımıza çıkacaktır. Bunu da halının altına süpürmenin alemi yoktur.

*** Suriye’nin kuzeyinde Fırat’ın doğusunda kurulmaya çalışılan PYD/YPG-PKK terör koridoruna karşı Türkiye’nin atacağı her adım meşrudur. Ancak bu meşruiyeti Türkiye içinden bazı çevrelerin baltalayacağı kuşkusu artmıştır.**

* Seçimlere doludizgin giderken, bazı eski siyasilerin yeniden sahne alıp, “karşı çephe” kurma çabası takip edilmeye değerdir. Dikkatle izlemekte fayda vardır.

Ahvalimiz budur.

Dikkatimizi yoğunlaştırdığımız meseleler bunlardır. Siz ne dersiniz?

YENİŞAFAK

Tamer KORKMAZ

Bir elimden aldım, diğer elime verdim!

Yurттаş Dođan'dan Demirören'lere geçmesi, Hürriyet'in derin misyonunu değiştirmedir. Deđiřtirmez. Mekanizma "Bir elimden aldım, diğer elime verdim" hesabıyla çalışır! Gazetenin Batıcı, Amerikancı yayın politikası "tam gaz" devam ediyor. Komprador Burjuvazi'nin gazetesi olmak işte böyle bir şeydir.

Pazar günkü Hürriyet'te, rahip maskeli ajan Andrew Craig Brunson'la yapılmış bir röportaj vardı. Psikolojik Harp doğrultusundaki röportaj için Kuzey Carolina'ya gidip oradaki "İsa Cemaati Kilisesi"nde Andrew Brunson ile görüşen de Cansu Çamlıbel'di.

-Kimdir, neyin nesidir?

-ABD'nin tezleri, politikaları hesabına "gazetecilik" yapan Hürriyet'in "iliştirilmiş" Washington Temsilcisi'dir!

Vaktiyle CIA tarafından kurulan Bilderberg'in geçen yılki toplantısına (1-4 Haziran 2017: Virginia, Chantilly'de)

Türkiye'den katılan beş isimden birisiydi. Omar Koch da oradaydı!

YERSENİZ

Cansu Çamlıbel'in 4 Temmuz 2016 tarihli Hürriyet'te "Yedi Yıl Sonra One Minute Yanıtı" başlıklı Şimon Peres röportajını da hatırlıyoruz: 15 Temmuz'dan hemen önce!

İki yıl önceki o röportaj, nasıl Terör Devleti'nin Katil Şimon Peres'ini "sempatik!" göstermek amacıyla sahne almış bir "algı harekâtı" idi ise Brunson röportajı da aynı gaye ile yapılmıştır.

CIA ajanı Brunson seçmece kuyruklu yalanlarıyla öyle bir attırıyor ki; okuyucular karşısında "Türkiye'ye sırlı sıklam âşık bir rahip!" buluyor: Öyle böyle değil!

Hürriyet'in amacı, kamuoyuna "Bakın, bu rahip nasıl da iyi bir adam; Türkiye sevdalısı, iftiraya kurban gitmiş meğerse" dedirtmek! Brunson'ın CIA ajanlığını "kamufle edebilsinler" ve bizler de bu casusun anlattığı hikâyeleri "Afiyetle yiyelim" diye!

İçeride tam sayfa verilen röportajın "pabuç kadar puntolarla" başlığı da şu: "Bana Kalsa Gülen'i Türkiye'ye Göndersinler" Bu başlığı okuyan da şöyle diyecek: "Gördünüz mü, bakın rahibin Fetullah

Köşe Yazıları – 11/12/2018

Gülen’le hiçbir alakası ve irtibatı yokmuş. Adam, Gülen iade edilsin istiyor!” Yani, nedir?

“Tut şunun ucunu, yedirelim ağbi! Kolonları, kirişleri pardon sütunları döşeyelim ağbi!”

Oh ne ala, muallâ! “Psikolojik operasyon tamamdır, Washington! Bir dahaki operasyonda görüşmek üzere!”

Üstlerinin Gülen’i Türkiye’ye göndermeyeceklerini gayet iyi bilerek konuşan Ajan Brunson, 15 Temmuz’daki darbe girişiminde Gülen’in cuntasıyla birlikte sahadaydı, işin içindeydi. CIA’in Türkiye’deki istasyon şefiydi...

Kim ne derse desin; kimler gazete manşetlerinde yahut sütunlarında hangi algı operasyonlarını yaparsa yapsın: Gerçek değişmiyor! Asla, değiştiremezsiniz!

Ajan Brunson gizli misyonunu kamufle edebilmek için seçmece yalanlarını “Hürriyet aracılığıyla” sıralıyor! Hürriyet mi; özel görevde! Canı gönülden yapıyor. Hadise budur...

Amerikancı Hürriyet, 15 Temmuz’da aslında nerede duruyor, gerçekte kimlerin safında; görüyorsunuz!

DEVRE ARASI’NDA BAZI İPUÇLARI

Terör Devleti İsrail’in eski Cumhurbaşkanı Peres’in 30 Eylül 2016’daki cenaze töreninde Türkiye’yi acaba kim temsil etmişti? Geçiyoruz...

FETÖ’nün 15 Temmuz 2016’daki darbe teşebbüsünün önde gelen ismi Akın Öztürk, 1996-1998 yıllarında (Yirmi Sekiz Şubat döneminde) Tel Aviv’de askeri ataşe olarak görev yaptığı sırada buradaki Nur Locası’na girip mason olmuştur!

Bu Akın Öztürk’ü “kurtarabilmek” gayesiyle (Şimon Peres’in cenaze töreninin yapıldığı günün gecesinde) Tel Aviv’deki Nur Locası’nda toplantıya katılanlar kimlerdir?

ASLI’NDA NEDİR?

Amerikalı meşhur aktör Sean Penn, Cemal Kaşıkçı Cinayeti’nin belgeselini yapmak üzere geçtiğimiz hafta Türkiye’ye geldi. Bu kapsamda Sunset Restoran’da kimi isimlerle bir araya geldi.

Hürriyet’teki Kısa Kılıç “Gazetecisi” Ertuğrul, Sunset Restoran’daki yemeğe katılanlar arasında yer alan Aslı Aydıntaşbaş hakkında şu satırları yazdı:

“Ortadoğu sorunlarını çok iyi bilen bir gazeteci. O da muhalif ve artık Türkiye’de bir gazetede yazmıyor. Ancak halen yazdığı bir köşesi var. Washington Post’un ‘Global Forum’ köşesinde yazıyor...

Köşe Yazıları – 11/12/2018

Peki, bu hangi köşe? Post'ta Kaşıkçı'nın da yazdığı bölüm: Kendi ülkesinde farklı ve muhalif seslere açık bir köşe...

Aydıntaşbaş, ayrıca Avrupa'nın en prestijli düşünce kulübü olan European Council on Foreign Relations'ta çalışıyor..." (Hürriyet, 7 Aralık 2018)

SATILMIŞ GAZETECİLER

"Kısa Kılıç" bröveli Ertuğrul'un baş tacı yaptığı bu iliştilenmiş gazetecinin soyadını "Baydıntaşbaş" diye telaffuz ettiğimizi hatırlıyor olmalısınız! ABD'nin eski Başkan Yardımcısı Joe Biden'la çektiği fotoğraftan dolayı! Biden, giderayak "Ben bir Siyonist'im" demişti!

Finali, Udo Ulfkotte'nin "Satılmış Gazeteciler" adlı kitabından bir alıntıyla yapıyoruz:

"Milyarder Rockefeller'ın Trilateral Komisyonu'nun yanı sıra; Almanya'da American Academy'nin, American Jewish Committee'nin, Aspen Enstitüleri'nin, Atlantic Brücke'nin, Atlantik İnisiyatifi'nin, Almanya Atlantik Topluluğu'nun ve milyarder George Soros'un European Council on Foreign Relations'ının (ECFR) büyük etkisi bulunuyor..." (İmge Kitabevi, Sayfa:195)

-Aslı'nda neymiş?!

YENİAKİT

Ali KARAHASANOĞLU

Che Guevara ile burjuvaya cesaret!

Peşinen söyleyeyim..

Aziz Yıldırım'cı değilim..

Hele hele..

Fenerbahçe stadına yapılan küçük de olsa mescidin fotoğraflarını gördükten sonra..

"Namaz kılanları da kafakola almak için yapılmış, bunda şaşıracak ne var?" diyecek okurlarımızın itirazları baki kalmak kaydı ile..

Kendisini futbola kaptıran ama namazını da kaçırmak istemeyenlere uzatılan sıcak eli gördükten sonra..

"Aziz Yıldırım, 20 yıllık başkanlığında niye yapmadı ki, o küçük mescidi" der..

Koç'çu da olabilirim ama..

Her şeyin bir dozajı var..

Temel Abi'nin yaptığı kadarını da mümkün değil, yapamam..

Saadet Partisi Genel Başkanı Temel

Karamollaoğlu abimiz, siyaset yapıyor..

Aktüel konulara el atarak, siyasi gündeme girmek istiyor olabilir..

Ama..

Ters köşelerden gündeme girmemeye de özen gösterilmeli..

Köşe Yazıları – 11/12/2018

Hikaye, 24 Haziran Cumhurbaşkanlığı ve milletvekili seçimlerinden hemen önce..

Daha açık söyleyelim..

Tam üç hafta önce..

Aziz Yıldırım'ın 20 yıllık Fenerbahçe'deki başkanlığını, Ali Koç'un ezici bir oy alarak devirmesi ile başladı..

Aziz Yıldırım 4.644 oy aldı..

Ali Koç ise 16.092 oy..

Aziz Yıldırım'ın aldığı oyun 4 misli oy ile, başkan oldu, Ali Koç..

Futbol kulübündeki yönetimde yaşanan bu büyük başarıyı (!) Temel Abi “dip dalgası” olarak nitelendirdi..

Aynısının..

24 Haziran'da yapılacak cumhurbaşkanlığı ve milletvekili seçimlerinde de yaşanacağını iddia etti.

Temel abiye göre, Tayyip Erdoğan'ın 16 yıllık iktidarı, sona ermek üzere idi..

Aynen, Aziz Yıldırım'ın, 20 yıllık Fenerbahçe Başkanlığı'nın sona ermesindeki gibi..

Öyle kıl payı farkla falan da değil..

Açıkça bu oranı dillendirmeseler de..

Gönüllerinden geçen, Fenerbahçe başkanının değişimindeki oran idi..

% 20 Aziz Yıldırım'ın ancak oy alabildiği.. Ali Koç'un ise % 80 ile seçimi kazanmasındaki gibi..

Dip dalgası gelecek, Tayyip Erdoğan'ı da vuracaaak..

Ve..

Tayyip Erdoğan da, büyük oy farkı ile devrilecekti..

Temel Abi'nin “dip dalgası”ndan kastı bu idi..

24 Haziran geldi..

Tayyip Erdoğan % 52 ile tekrar Cumhurbaşkanı oldu..

Dip dalgası beklentisi içine girenlerin oyları, diplerde kaldı..

Ali Koç'un yaptığı gibi..

Siyasette de bir değişimin

yaşanacağı iddiaları, fos çıktı..

•

Ali Koç Fenerbahçe'ye başkan oldu da ne oldu?

15. hafta sonunda..

14 puan ile, düşme hattına indi..

Destek mesajı ise, Temel Abi'den geldi..

Ne demiş Temel Abi?

“Yenilenler değil, vazgeçenler kaybederler..”

Merak ettim, kimin sözü diye..

Büyük oranda, Küba'daki Che Guevara'ya mal edilmiş..

Hani şaşırdım desem, yalan olur..

Ya Temel Abi'nin kendisi..

Ya da sosyal medya hesabını yöneten danışmanı..

Che Guevara'ya kendini kaptırmış..

24 Haziran seçimleri öncesinde de, Temel Abi sol yumruk kaldırmış, kendisine sorulduğunda da, “Gaza geldim” demişti..

Şimdi de, Temel Abi ya gaza geldi..

Ya da..

İpleri danışmana bıraktı..
O da solculuk tiyatrosu oynuyor..
“Yenilenler değil, vazgeçenler kaybederler”miş!
Hani şunu şöyle söylesek:
“Herkes yenilebilir.. Sorun yenilmek değil, yenildiği halde, kalmakta ısrarcı olmaktır” desek..
Daha isabetli olmaz mı?
Öyle ya..
Ali Koç, kendisinin getirdiği teknik direktörde, kötü gidişata rağmen uzun süre direndi.
Cocu’nun takımı yenildi..
Ali Koç, Cocu’dan vazgeçmedi..
Ama bir netice de çıkmadı..
En sonunda..
Cocu yollandı..
Şimdi ise..
Temel Abi, Ali Koç’un kendisine sesleniyor: “Sakın pes etme.. Yenilmek önemli değil..”
Bu ilkeyi, siyasete taşırsak..
“Yenilseniz de, istifa etmeyin” mesajını, siyasetçiler nezdinde verecek olursak..
Karşımıza, Muharrem İnce’nin güzel tanımlaması ile, “Çıkmışsın yenmiş. Çıkmışsın yenmiş.. Yenmiş de yenmiş” fotoğrafı geliyor..
Veya..
1960’lardan beri “vazgeçmeyen”Doğu Perinçek örneği karşımıza geliyor..
Vazgeçmemiş.. Vazgeçmeye de pek niyeti yok ama..
Kazanması da pek mümkün görünmüyor..

Bu fotoğraf karşısında da, artık “Yenilenler değil, vazgeçenler kaybeder” sözü yerine, **“Vazgeçmemek tek başına başarı getirmez.. Başarı için, hak etmek gerekir”** sözünü hatırlatmakta fayda var..
“Bu kimin sözü?” diye sormayın..
Temel Abi’nin sözüne bakıp, birazcık felsefe yaptık..
Şu işe bakın ki..
Dededen gelen zenginliğin verdiği şımarıklık ile..
“Ben şöyle yaparım. Ben böyle yaparım” diye yola çıkan Ali Koç..
Fenerbahçe’yi, tarihinde yaşamadığı bir yere düşürdü..
Temel Abi’nin, Che Guevara sözü ile, burjuva mantığı ile yetişmiş Koç’a desteği de, durumu değiştirmeye yetmez..
Öyle ki..
Pazar günü 3-0’lık Akhisarspor yenilgisinden sonra..
Ali Koç, futbolcuları otobüs ile İstanbul’a yollar iken..
Kendisi ve yönetimdeki zevat, uçak ile dönmüşler..
Şimdi soru şu:
“Koç’un adaleti bu mu?”
FB’nin düşme hattına inmesinde, sanki kendisinin hiçbir sorumluluğu yokmuş gibi..
Sanki bir ay önce yolcu ettiği teknik direktörü, kendisi göreve getirmemiş gibi..
Kendi bulduğu teknik direktörü, kendisi 3 ayda yollayıp.. Takımı teknik direktörsüz

birakan yönetim, kendi yönetimi değilmiş gibi..

Takım düşme hattına inince..

Futbolculara “Otobüs ile dönüyorsunuz” deyip..

Kendisinin uçağa atlayıp, İstanbul’a gelmesi, hangi adalete sığar?

Yöneticiliğin hangi ilkesine sığar?

Ki, vazgeçmemekle başarıya ulaşabilirsin?

AKŞAM

Markar ESAYAN

Batı’nın “Doğu anlatısı” çöküyor mu?

Geçen günlerde “Ölümcül Makineler” adlı bir bilim kurgu film izledim. Bilimkurguya oldum olası meraklıyım ve maalesef uzun süreden beri bu türde güzel bir film izleyemedim. “Ölümcül Makineler” de bu açıdan beni tatmin etmedi. Ama film, Doğu-Batı ve kolonyalizm hakkında oldukça politik bir bağlam üzerine kurulmuştu. Bu açıdan ilginçti.

Medeniyet “**60 dakikalık savaşla**” sona ermiş, “**yeni**” bir yaşam biçimi gelişmişti. Yeniye tırnak içine aldım, çünkü esasen aynı hikayeyi yeniden tekrarlıyordu insanlık. Yeryüzünde hareket eden devasa makinelerden mürekkep şehirler vardı ve bu dev şehirler daha küçük olanları “**yiyerek**” enerjisini sağlıyordu.

Film “**Londra**” isimli dev mobil şehir merkezine alarak ilerliyordu. Filmin hemen başında Londra’nın tuz yüklü küçük bir maden kentini nasıl midesine indirdiğini izliyordunuz.

Bu teknoloji harikası “**mekanik**” şehir göz korkutucuydu şüphesiz. Ancak bir sorun vardı. Londra küçük şehirleri yutarak yolun sonuna gelmişti. Çünkü av sayısı giderek tükeniyordu ve Darwinci “**Doğal seçicilik**” sistemi artık derde deva olamayacaktı. Londra’nın Doğu’daki büyük muhalif ülkeyi yutması gerekliydi. Burası şüphesiz Çin diyarıydı ve güçlü bir duvar seddi ile korunuyordu.

Nihayet bu seddi yıkmayı başaracak bir silah geliştirdiklerinde, Londra, “**Çin Seddi**”ne doğru dümen kırdı. Ancak “İnsanlık onuru faşizmi yendi” ve işgalde muvaffak olunamadı. Seddin önünde kırığa uğrayan Londra’nın binlerce sivil sakini Doğu ülkesinin sınır kapısına dayandıklarında, onların imha mı edileceği, yoksa kabul mü görecekları belli değildi. Ancak Çinli bilge kral, onları sevgiyle ülkelerine kabul etti ve film böylelikle bitti. Ben önce filmin Hoolywood’un Britanya’ya dönük bir golü mü diye merak ettiğimi ifade edeyim. Film İngiliz yazar Philip Reeve’in kitabından uyarlanmış ve Yeni Zelandalı Christian Rivers tarafından çekilmiş. Yazarın politik geçmişi var mı diye de şöyle bir araştırdım; ancak pek bir şey bulamadım. Öyle veya böyle, sömürgecilik anlayışı yüzünden biten bir medeniyet, aynı batağa yine Batı’nın

Köşe Yazıları – 11/12/2018

eliyle saplanacakken, Doğu onu feraset, kahramanlık ve inancıyla yeniyor. Üstelik bu yenilgiyi bir soykırım gerekçesi saymıyor.

Film hiçbir şey yapmasa bile, bilindik iyi/ileri Batı, kötü/geri Doğu klişesini hedef almış. Konu sıkıtısından mı, orijinallik arayışından mı, yoksa Batı'daki Doğu'ya dönük büyük anlatının çöküşünden mi kaynaklanıyor bilemem. Ama ilk kez milyonlara ulaşacak ana akım bir filmde böyle bir durumla karşılaşıyorum. Belki de benim noksanlığımdır.

Herhalükarda, Doğu/Batı klişe ve stereotiplerinin kırılması, tarihi ve günümüzü anlamak için önemli. Doğu da, Batı da alıp başını başka gezegenlere taşınmayacağına göre, bir arada yaşamanın makul yollarını bulabilmek için yüzleşme şart.